

Àngel Sanchis Perales, fins al coll

EL TEMPS ja va descobrir el maig del 86 els negocis del principal implicat en el *cas Naseiro*. Aquest home nascut a Albal, l'Horta, va formar la seua fortuna multimilionària gràcies als principals dirigents del règim de Franco i als governs reaccionaris de Grenada i Argentina.

La fortuna de Sanchis Perales no es va fer en dos dies. L'any 1958 i la ciutat de Badajoz marquen l'inici de l'home que va arribar a controlar la caixa forta del PP. Aquell any va arribar a la capital extremeña per fer el servei militar i s'hi va instal·lar durant deu anys. Allí es va casar amb una rica hereva, Mari Carmen Herretero, amb la qual ha tingut tres fills.

Aprofitant el Plan Badajoz, ideat pel seu amic i aleshores ministre d'Informació i Turisme, Manuel Fraga, va ençar una cursa d'èxits econòmics que s'ha vist aturada amb l'obertura del sumari sobre el *cas Naseiro*.

El 1959 va crear a Olivenza la fàbrica d'insectici-

des Fedina, aprofitant una plaga que s'havia apoderat de les carrasques extremeñas. Poc després, va inaugurar una altra empresa a la localitat portuguesa d'Elvas. "Era una bona oportunitat per introduir-me en el mercat veí i, a més, també hi havia carrasques i erugues".

Del sector d'insecticides, Sanchis Perales va passar al de la benzina i va muntar estacions de servei a les localitats de Monesterio, Zafra, Santa Marta i Talavera de la Reina, de les quals el Ministeri d'Hisenda li'n va expropiar dues i li'n va tancar la resta.

Una investigació va demostrar que Sanchis Perales barrejava gas-oil agrícola amb un producte anomenat

Paratex que adquiria a Puertollano. El producte, un derivat del querosè, va provocar el deteriorament de totes les bombes d'injecció dels vehicles agrícoles que van rebre la barreja. En aquella època el litre de gas-oil costava 6 pessetes, de les quals el 50% estava subvencionat per l'estat, mentre que el litre de Paratex costava una pesseta. La multa de Campsa va ascendir el 1967 a un milió de pessetes.

El 1974 Àngel Sanchis va intentar la creació del Banco Industrial de Badajoz, que serviria per a la promoció de noves empreses. El projecte no va merèixer la confiança dels possibles inversors, sobretot perquè encara era recent l'incident de Campsa.

GRENADA I ELS PARADISOS FISCALS

De Badajoz, Sanchis Perales va passar a Portugal, on es va nacionalitzar per a defugir les seues contribucions fiscals. Des del país lusità Sanchis controla les empreses que a poc a poc va creant i, a més, el 1977 és nomenat ambaixador de l'illa de Grenada a l'Organització Mundial de Turisme i a Portugal. "En aquests llocs tenen per costum enviar un home de negocis com a ambaixador, i com que Grenada és un país de la Commonwealth, em vaig presentar a Ramalho Eanes amb cartes credencials de la reina d'Anglaterra", va comentar Sanchis a EL TEMPS.

País

TRESORER I COORDINADOR GENERAL D'AP

Àngel Sanchis, currículum d'un virrei

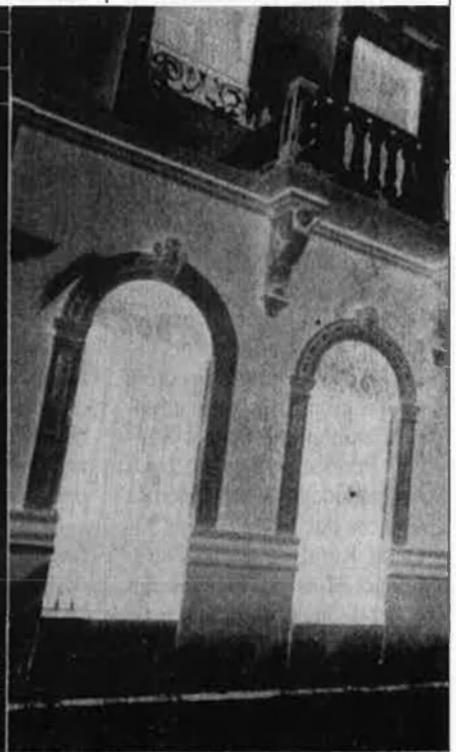
Valencià, multimilionari, latifundista, ex-diplomàtic, cervell econòmic de la Coalición Popular, Manuel Sanchis Perales havia d'encapçalar la llista per València com a «cunero» imposat per Madrid. La seua influència, però, va molt més enllà.

Joan Pomares

Partido Unido de Alianza Popular. President, Manuel Fraga. Secretari general, Jorge Vestrynge. Secretaris generals adjunts: primer, Carlos Robles Piquer, segon, Àngel Sanchis Perales. Ma-

molts altres assumptes propis del Comitè Executiu.

Ara, la mà dreta de Fraga en el marc financer i membre de l'artilleria pesada de la Coalición, havia estat eridat per aquell perquè encapçalés la llista electoral dels populars valen-

A l'esquerra i dalt, creu dels «caídos» i Casa Capitular d'Al-

Sanchis Perales entrega al president Ramalho Eanes les cartes credencials com a ambaixador de l'illa de Grenada.

Grenada estava governada per l'ultradretà E. Gairy amb el suport de forces parapolicials. La caiguda d'aquest govern va accelerar l'interès de Sanchis pels negocis a Argentina.

HERNAN CORTÉS DEL SEGLE XX

La Moraleja, SA, es va constituir el 26 de desembre de 1978 i va actuar com a intermediari Carlos Ponce Martínez, ex-funcionari del govern del general Juan Carlos Onganía. La societat va quedar integrada pels advocats Juan Carlos Berisso, en qualitat d'apoderat de Redwood Finance & Investments Corp, SA, i Mario Fernando Díaz Colodrero, que va ser qui va fer les gestions prèvies a constituir-se la societat. El domicili social es fixa en Corrientes, 327, Buenos Aires, i subscriuen un capital inicial de 30 milions de pesos. La nova junta directiva queda composta pels advocats esmentats, Àngel Sanchis Perales com a director, i pel president de la poderosa Cambra del Tabac i de la Societat Rural de Salta, Dario Felipe Arias, íntim amic del general Onganía.

Pel maig del 79 decideixen crear noves oficines a Salta i així registren la societat amb la intenció de "recuperar terres àrides, forestació, explo-

tació agrícola, industrialització i comercialització". Augmenten el capital en 10 milions més i compren terres a Estación Luis Burela, al departament d'Anta. És la finca més important de la regió, amb 24.000 hectàrees i un cost de trenta milions de dòlars EUA.

La finca està ubicada a 260 km de la ciutat de Salta, entre les localitats d'Apolinario Saravia i Luis Burela i és una de les més importants de la zona. Disposa de dues pistes d'aterratge, la més important dins la partida anomenada El Manantial, vora uns pujols aïllats.

La Moraleja manté ocupades de manera fixa al voltant de 300 persones, que en època de collita augmenta en 200 més. L'administrador actual n'és l'espanyol Ignacio Blanco, que manté molt bones relacions amb l'alcalde, la policia i l'església, per ordres expresses de Sanchis Perales. L'ex-tresorer d'AP ha convençut les autoritats, que durà a cantar José Luis Perales, del qual es fa passar per parent pròxim.

El principal conreu de la finca és la soja, amb un total de 6.500 hectàrees en explotació, la més gran de la regió. També hi ha plantacions de fesols, blat i cebes. És el principal proveïdor de la firma Las Lajitas, la més important cadena d'alimentació

argentina.

Sanchis Perales continua fent inversions i fa poc va comprar uns terrenys a Anta, on pensa instal·lar La Moraleja II. Aquesta zona estava ocupada fins fa poc per arbres semitropicals i arbustos, però va ser completament deforestada pel capità de la marina argentina i governador de Salta durant el Procés de Renovació Nacional (1977-1982), Augusto Ulloa, el qual és en aquest moment diputat pel Partido Renovador, hereu del Proceso i amic personal de Sanchis Perales.

A la província de Salta ningú no és lliure de les acusacions de narcotraficant i és un secret a veus que les plantacions de coca que estan disminuint a Bolívia s'estan traslladant a aquesta zona aprofitant que continua sent en la seua major part una regió semiselvàtica. Els peons que treballen a la finca La Moraleja ens han comentat que periòdicament aterren avionetes que deixen uns paquets i en recullen d'altres. "Es estrany perquè no són avionetes de fumigació, ni tampoc les que utilitza el gallego quan ve des de Buenos Aires"—comenta Eduardo Justicia, transportista que compra llenya de la Moraleja.

Pel setembre de 1986 van desaparèixer del seu domicili al carrer de Tres Cerritos de

Salta, Ingrid Khune i Thelma Elisa Edwards, perquè "els terratinents es van assabentar que les dues dones sabien perfectament que hi circulaven productes químics per a fabricar la cocaïna.

"Aquesta química entra a Salta, des d'on es distribueix cap al nord o directament s'utilitza a la província"—diu Juan Carlos Domínguez, advocat de Salta i fill d'emigrants espanyols, el qual afegeix que "amb un territori tan ampli i tants llocs completament descontrolats a l'interior de les finques, és difícil saber si s'està creant i processant cocaïna o no".

FINS AL COLL

L'imperi d'Àngel Sanchis Perales s'ha estès internacionalment pels EUA i Amèrica del Sud. Ha arribat a presidir trenta-set societats, amb un capital aproximat de nou mil milions de pessetes. La implicació en el cas *Naseiro* posarà en dubte la frase que més li ha agradat a Sanchis repetir al llarg de la seua vida: "Tot m'ho he guanyat treballant. Tot m'ho he guanyat amb el meu esforç i amb honradesa".

Tona Català, amb informacions de Guillermo Wil-de(Salta), Manuela Martí (Badajoz) i Celestino Amaral(Lisboa).